

**Priekšsēdētājas R. Metsolas uzstāšanās Eiropadomes sanāsmē
Ceturtdien, 2023. gada 26. oktobrī**

Paldies, Šarl!

Labdien visiem!

Teroristu uzbrukums Izraēlā, humanitārā krīze Gazā un saspīlējums plašākā Tuvo Austrumu reģionā joprojām raisa nopietnas bažas. “Hamās” teroristu uzbrukumi met drūmu ēnu pār visu reģionu. Es to redzēju savām acīm, kad apmeklēju vietas, kurās pastrādātas zvērības, un tikos ar izdzīvojušajiem, kuri ar šausmām atceras piedzīvoto. Zinu, ka arī daudzi no jums tur ir pabijuši.

Tas ir nepieļaujami — veselu kopienu, bērnu, sieviešu un vīriešu, jauniešu, kas apmeklēja festivālu, tīša masveida izvarošana, nolaupīšana, spīdzināšana un slepkavība nav attaisnojama. Šis bija teroristu organizācijas naida dzīts teroristisks uzbrukums. Ir svarīgi to atzīt.

Ir svarīgi saprast, ka “Hamās” nepārstāv palestīniešu tautas leģitīmos mērķus. Tie tos kavē.

Eiropas Parlaments ir paudis visstingrāko nosodījumu “Hamās”. Mēs zinām, ka “Hamās” ir jāaptur. Un esam arī uzsvēruši, ka mums visiem rūp, kā tas tiks panākts. Izraēlas reakcijai šajā brīdī ir izšķiroša nozīme.

Parlamentā mēs vienmēr esam uzstājuši un turpināsim uzstāt, ka ir jāievēro starptautiskās tiesības. “Hamās” rīcības radītās humanitārās sekas ir jāuztver kā prioritāte, un “Hamās” ir jāaptur. Ir jānodrošina, ka palīdzība sasniedz grūtībās nonākušos nevainīgos iedzīvotājus.

Cilvēki arī vēlas, lai Eiropa turpinātu rīkoties Gazā notiekošajā izmisīgajā krīzē, kurā joprojām iet bojā ļoti daudz nevainīgu cilvēku un ļoti daudz bērnu kļūst par bāreņiem.

Mums Savienībā ir jārikojas saskaņoti un vienoti. Tas nozīmē nevis pieļaut bojāgājušo skaita un vardarbības pieaugumu, bet gan novērst bīstamu konflikta saasināšanos reģionā. Mums ir jāizmanto katra mazākā iespēja, lai beidzot panāktu mieru.

Grupējums “Hamās” nepiedāvā nekādas cerības uz mieru — tas piedāvā tikai asinsizliešanu. “Hamās” šausminošā rīcība ir pavājinājusi izredzes par vairākiem gadiem vai pat desmitgadēm. Katra diena, ko 200 ķīlnieku turpina pavadīt “Hamās” gūstā, šo laikposmu pagarina par vēl vienu dienu. Šajā sakarībā mums ir arī jāizvērtē Irānas režīma loma reģionā.

Vēlos arī uzsvērt, ka stingra nostāja pret terorismu, kas mums noteikti ir jāpauž, un visi iespējami pasākumi, lai mazinātu humanitāro krīzi Gazā, kuri mums noteikti ir jāīsteno, nav savstarpēji izslēdzīgi.

Tāpēc mēs turpinām darīt visu iespējamo, lai aizsargātu nevainīgus cilvēkus. Tāpēc mēs pieliekam pūles, lai atbrīvotu ķīlniekus un nogādātu palīdzību, un tāpēc Eiropas Parlaments ir aicinājis uz humanitāro pauzi, lai to panāktu. Tieši tāpēc mēs atzinīgi vērtējam to, ka Eiropas Komisija ir trīskāršojusi humāno palīdzību.

Runa ir par tuvāko laiku. Savukārt ilgtermiņā Eiropai ir jābūt gatavai un motivētai iesaistīties. Mums arī turpmāk ir jācenšas panākt ilgtspējīgu un noturīgu mieru. Jācenšas panākt risinājumu, kas ir objektīvs un taisnīgs abām valstīm. Eiropai šeit ir sava loma, un mums ir pienākums rīkoties šajā situācijā.

Un, lai gan notikumi Tuvajos Austrumos joprojām ir mūsu uzmanības centrā, mums ir jāpievēršas arī citiem aktuāliem jautājumiem un ģeopolitiskajai situācijai, proti, Krievijas ilgstošais brutālais iebrukums Ukrainā, notikumi Kalnu Karabahā, spriedze Balkānos, kā arī joprojām pret Baltkrievijas demokrātiju vērstie uzbrukumi, mūsu loma attiecībā uz Ķīnu, Indiju un transatlantiskajām attiecībām — tas viss noteiks to, kā Eiropas Savienība pielāgosies šai jaunajai pasaulei.

Kā mēs varam risināt drošības un migrācijas problēmas? Kā mēs varam nodrošināt savu konkurētspēju pasaulē un labklājību savās mājās? Kas Eiropai jādara, lai saglabātu līdera pozīcijas vērtību ziņā un arī turpmāk spētu reaģēt uz iedzīvotāju vajadzībām?

Pagājušajā nedēļā Armēnijas premjerministrs N. Pašinjans Parlamentā runāja par neseno eskalāciju Kalnu Karabahā. Viņš pastāstīja, kā Armēnija pārvalda bēgļu pieplūdumu, un pauda bažas par drošību reģionā. Ceļš uz mieru ir sarežģīts, taču mēs ceram, ka situācija ļaus drīzumā atsākt saturīgas sarunas.

Un tikmēr Ukrainā turpinās nelikumīgais Krievijas iebrukums. Kremļis cer, ka mūsu spēki izsīks, taču mēs nedrīkstam ļauties un neļausimies nogurumam. Mēs

turpināsim sniegt atbalstu humānās palīdzības, loģistikas, militārā, atjaunošanas un politiskā ziņā.

Pēc dažām nedēļām Komisija nāks klajā ar gaidāmo paplašināšanās dokumentu kopumu. Ukrainas apņemšanās īstenot demokrātiskas reformas un ievērot Komisijas ieteikumus ir pelnījusi ievērību. Un, ja visi nosacījumi tiks izpildīti, es joprojām ceru, ka līdz šā gada beigām varēs panākt vienošanos par ES un Ukrainas un ES un Moldovas pievienošanās sarunu sākšanu pēc vienādiem kritērijiem.

Sniedzot mūsu Eiropas kaimiņiem skaidru Eiropas perspektīvu, mēs īstenojam tās paredzēto nolūku. Taču, kamēr Ukraina, Moldova un Rietumbalkāni īsteno reformas un gatavojas nākamajiem posmiem, arī Eiropai tiem ir jāgatavojas. Tas kļūst kritiski svarīgi. Mēs nedrīkstam apstāties.

Mums ir arī jāturpina atbalstīt Ukrainas atveseļošanu, atjaunošanu un modernizāciju. Tas nozīmē, ka būs jāpanāk vienošanās par jauno Ukrainas mehānismu 50 miljardu eiro apmērā, par kuru Eiropas Parlaments nobalsoja pagājušajā nedēļā. Attiecībā uz Ukrainu mēs Savienībā esam izrādījuši neparastu vienotību, un esmu pārliecināta, ka to saglabāsim.

Minētais ir cieši saistīts ar nepieciešamību reformēt mūsu daudzgadu finanšu shēmu. Ja vēlamies, lai 2024. gada budžets būtu lietderīgs, proti, atbilstu paredzētajam mērķim, mums ir vajadzīgi resursi tā atbalstam. To varēs panākt, vienīgi pēc iespējas ātrāk vienojoties par daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu.

Pašlaik mūsu resursi ir ierobežoti. Pandēmija, iebrukums Ukrainā, klimata pārmaiņas un dzīves dārdzības krīze — tas viss ir atstājis jūtamu ietekmi. Augošās procentu likmes ir paaugstinājušas izdevumus, kas saistīti ar mūsu iniciatīvas *NextGenerationEU* aizņēmumiem. Tā visa rezultātā ES budžeta iespējas izmantotas jau teju maksimāli.

Mums ir jānodrošina, ka mūsu prioritātes tiek pienācīgi finansētas. Mēs visi esam vienprātīgi, ka ir jārisina drošības un migrācijas jautājumi, jāturpina atbalstīt Ukrainu un ir ātri un efektīvi jāiegulda vairāk naudas dalībvalstīs, kuras skārušas dabas katastrofas. Kad dalībvalstīm ir nepieciešama Eiropas solidaritāte un atbalsts, tieši tad mums visvairāk vajadzētu būt viņu rīcībā.

Lai īstenotu savus solījumus, mums ir jārod to īstenošanai nepieciešamie finanšu resursi, un šajā sakarībā vēlos norādīt, ka jaudīgāk jāievieš pašu resursi, par kuriem mēs vienojāmies jau 2020. gadā.

Budžets ir obligāta nepieciešamība, lai nodrošinātu finansējumu eiropiešiem — mūsu lauksaimniekiem, studentiem, uzņēmumiem un reģioniem —, kuri vēlas investēt, ieviest jauninājumus, modernizēt un attīstīt tādu Eiropu, kas ir konkurētspējīga pasaules mērogā. Tā mēs veidojam reālu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi. Tas ir nepieciešams, lai saglabātu mūsu konkurētspēju.

Ja vēlamies saglabāt uzticamību par to, ka pildīsim savus solījumus, mums ir vajadzīga vienošanās. Vilcināšanās nepalīdzēs.

Ļaujiet man pieminēt vēl kādu jautājumu, kurā nevaram pieļaut vilcināšanos: tā ir migrācija. Nesenie notikumi un jaunu patvēruma meklētāju pieaugums ir vēl viens apliecinājums mūsu pašreizējās sadrumstlotās politikas ietekmei uz patvērumu un migrāciju.

Mūsu diskusijās galvenokārt vajadzētu koncentrēties uz to, kā uzlabot atgriešanas efektivitāti, paātrinot patvēruma pieteikumu izskatīšanu, uzlabojot atgriešanas kārtību un nodrošinot ciešāku operatīvo koordināciju un sadarbību starp dalībvalstīm, trešām valstīm, ES iestādēm un aģentūrām. Ir jānovērš nepilnības attiecībā uz negatīviem patvēruma lēmumiem un atgriešanas lēmumiem. To var panākt ar Robežprocedūras regulu. Ir jāpaveic vairāk — un vēlos uzsvērt, ka tas jādara kopīgi, — lai panāktu progresu attiecībā uz visiem Migrācijas pakta komponentiem un nodrošinātu, ka mēs līdz šī likumdošanas pilnvaru termiņa beigām atrisinām šo jautājumu.

Iedzīvotāji no mums sagaida, ka mēs visus šos jautājumus atrisinām, pirms viņi dodas uz vēlēšanām nākamā gada jūnijā. Es zinu, ka mums izdosies, un vēlos jums apliecināt Parlamenta gribu un gatavību darīt no savas puses visu, kas nepieciešams.